

Ampliació de l'estudi de Jorge de los Santos

Josep Llobet i Gelrà, arquitecte

JOSEP LLOBET

Josep Llobet i Gelrà (títol, 1994)

Projecte: setembre 2000

Construcció: maig-setembre 2001

Promotor: Jorge de los Santos Auson

Arquitecte estructura: Manel Fernández (Bernuz&Fernández)

Estudiant arquitectura (PFC): Eduard Chopo

Estudiant arquitectura: Núria Feijoo

EUGENI PONS

Vaig recórrer a Josep Llobet com a un mecànic protètic perquè fes créixer i adequés una part exterior del meu actual habitatge en estudi.

S'imposa la funcionalitat de l'espai intervingut, inusualment operatiu, fins a la cordialitat, adaptat sense grinyols a la parquedat pressupostària per a la seva realització.

Formalment, l'element central visitat des de la zona de treball, un poliedre de fractures atrevides, se suspèn, ingràvid, per sobre dels recorreguts per no entorpir el trànsit fluid per l'estudi, la llum no aconsegueix deslligar-se de l'obra des de primera hora fins a l'ocàs.

I contacted Josep Llobet as a specialist in extensions to extend and adapt an exterior part of my present home as a studio.

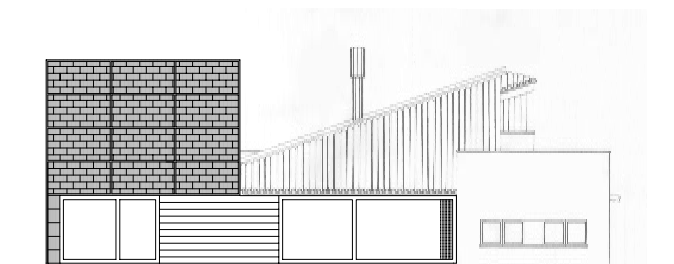
Priority is given to the functionality of the space in question, operative to the point of conviviality, adapting it smoothly to the scant budget available.

In formal terms, the central element, visited from the work area, a polyhedron of bold making, is suspended weightlessly over the layout to allow smooth progress through the studio. The work is never without daylight, from first thing in the morning to sunset.

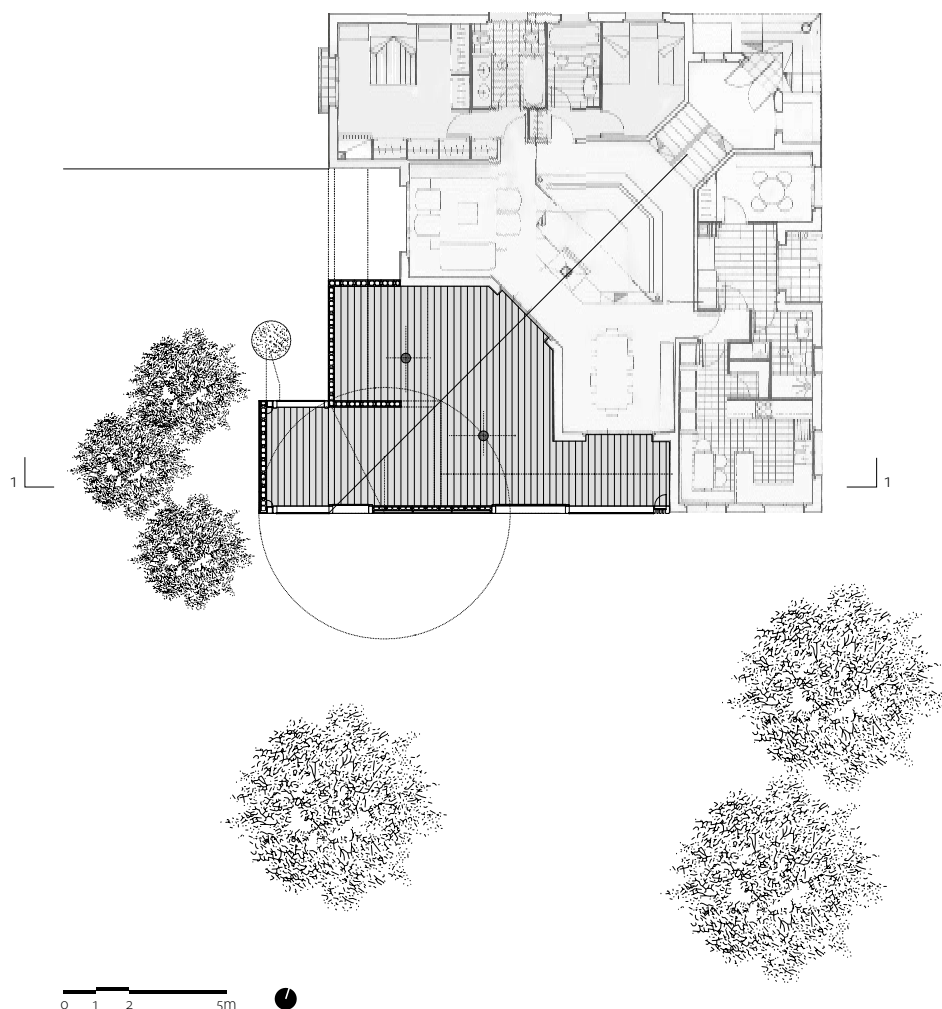
Recurrí a Josep Llobet como a un mecánico protésico para que recreciera y adecuara una parte exterior de mi actual vivienda en estudio.

Se impone la funcionalidad del espacio intervenido, inusualmente operativo, hasta la cordialidad, adaptado sin chirridos a la parquedad presupuestaria para su realización.

Formalmente, el elemento central visitado desde la zona de trabajo, un poliedro de hechuras atrevidas, se suspende, ingràvido, por encima de los recorridos para no entorpecer el tránsito fluido por el estudio, la luz no consigue desatarse de la obra desde primera hora hasta el ocaso.

alçat sud

Els materials emprats, de física bruta, contundent i de valor comercial baix (bloc de formigó, planxes de policarbonat, fusta de pi sense polir i acer oxidat), s'empren cruament, sense cocions ni camuflaments, en la seva literalitat i només en alguna ocasió i per necessitats constructives se sobreposen. La voluntat de no camuflament arriba a l'extrem de no variar, en el moment de sincronitzar la intervenció amb l'habitatge existent, els colors de façanes ni l'entorn natural (conservar tots els arbres arrelats en el moment previ a la intervenció).

Una aspiració ontològica secreta, la de sintetitzar les dues cares d'una caixa, la interior fosca i l'exterior lluminosa (l'estat d'ànim i el vestit), s'ha vist recompensada.

Jorge de los Santos
gener de 2002

The materials employed, raw in appearance, strong and low-cost (concrete block, polycarbonate sheet, unpolished pine timber and untreated steel) are applied crudely and literally with no pre-treatment, and only in some cases, due to the demands of construction, are they clad. The desire to lay the work bare reaches the extreme of leaving unchanged the colours of the façades and the natural setting (conserving all the trees growing there prior to the intervention) with the aim of harmonizing with the existing dwelling.

The secret ontological aspiration of synthesizing the two faces of a box, the dark interior and the light exterior (the mood and the cladding), is thereby rewarded.

Jorge de los Santos
January 2002

EUGENI PONS

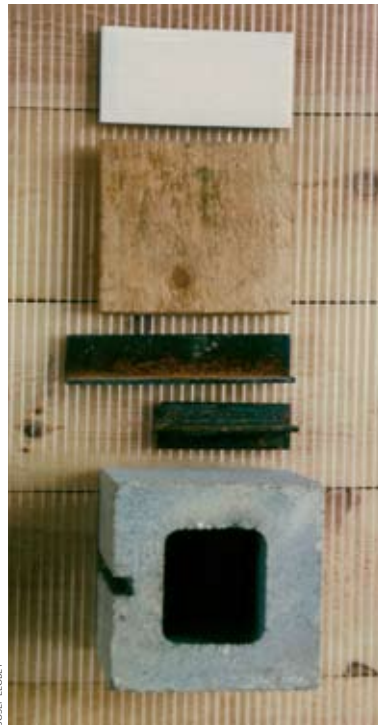
Los materiales empleados, de física bruta, contundente y de valor comercial bajo (bloque de hormigón, planchas de policarbonato, madera de pino sin pulir y acero oxidado) se emplean crudamente, sin cocimientos ni enmascaramientos, en su literalidad y, sólo en alguna ocasión y por necesidades constructivas, se sobreponen. La voluntad de no enmascaramiento llega al extremo de no variar, en el momento de sincronizar la intervención con la vivienda existente, los colores de fachadas ni el entorno natural (conservar todos los árboles enraizados en el momento previo a la intervención).

Una aspiración ontológica secreta, la de sintetizar las dos caras de una caja, la interior oscura y la exterior luminosa, (el estado de ánimo y el vestido) se ha visto recompensada.

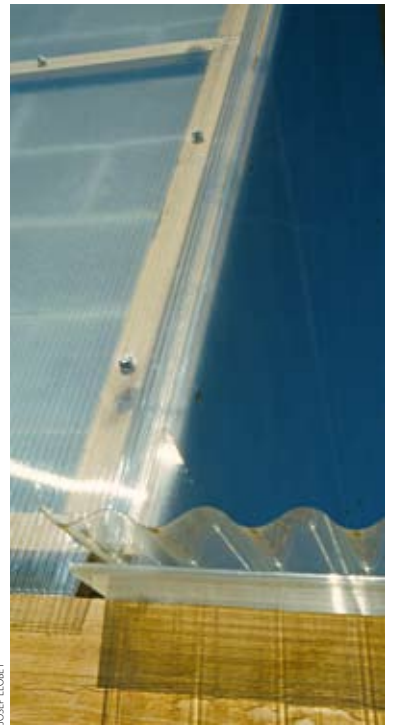
Jorge de los Santos
enero de 2002

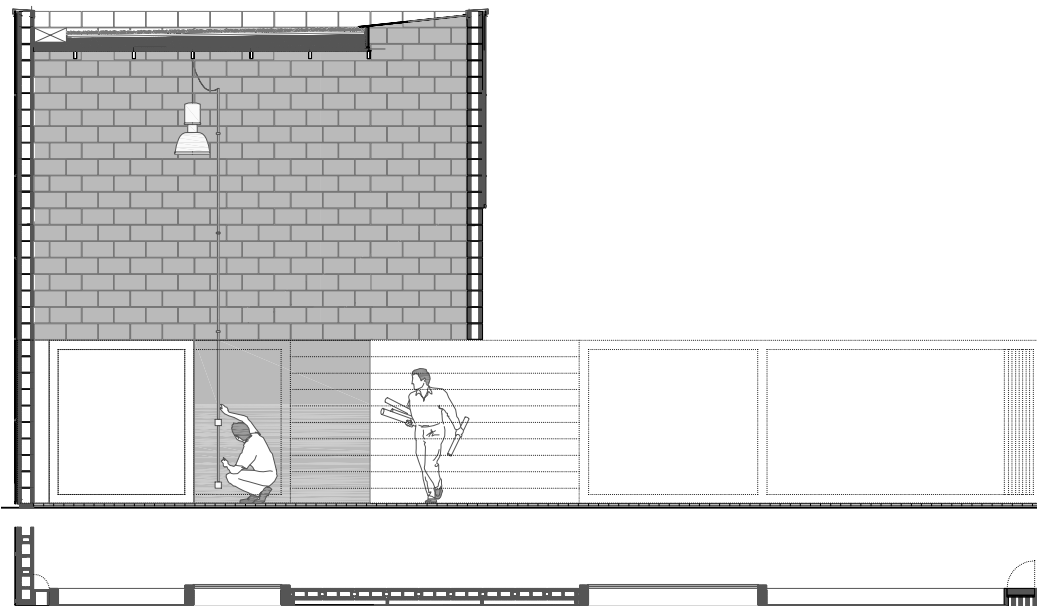
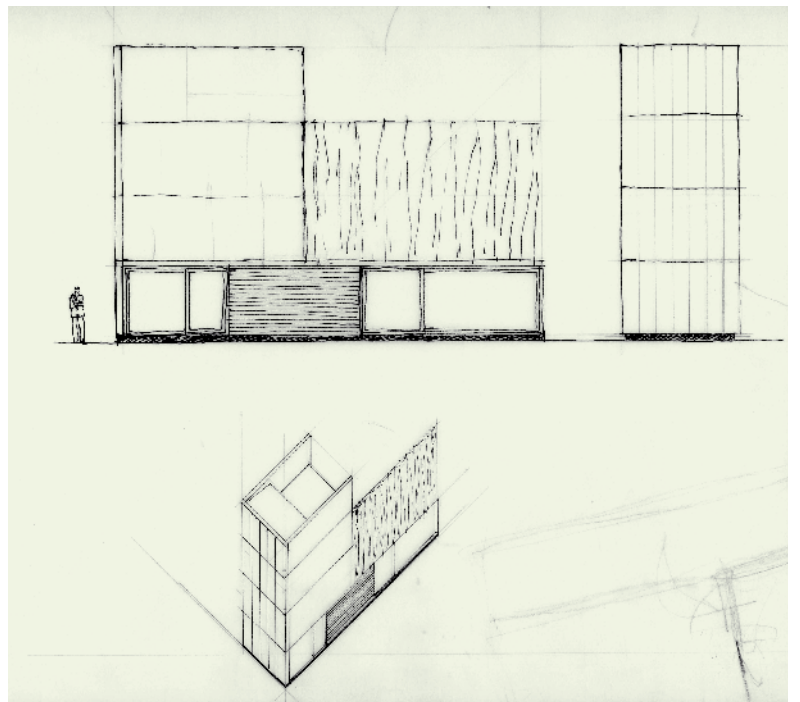
EUGENI FONTS

JOSEP LLORET

JOSEP LLORET

secció 1—1
0 1 2 3m

